

36. ŁST XI MINIFESTIWAL w Łodzi dzień pierwszy, zapowiedź

Łódzkie Spotkania Teatralne 2013 (1.09 - 8.12)

[ŁST](#)

[AKTUALNOŚCI](#) [PROGRAM](#) [TEATRY](#) [SPEKTAKLE](#) [DYSKUSJE /](#)

[SPOTKANIA](#)

[ARCHIWUM](#)

[KONTAKT](#)

XI MINIFESTIWAL dzień pierwszy

6.12.2013., godz. 18.00 TEATR PST (Łódź) Eugene Ionesco *Lekcja*
Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala 323

6.12.2013 r., po spektaklu: 13 *Otwarte Spotkanie z Artystami*
prowadzenie: Paulina Iłska

6.12.2013 r., godz. 20.00 Stowarzyszenie Teatralne Chorea / Teatr Tańcas PRO (Łódź)
"Brzydal"

Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala kolumnowa

6.12.2013 r., po spektaklu: 14 *Otwarte Spotkanie z Artystami*
prowadzenie: Marcin Wartalski

INFORMACJE o ZESPOŁACH i SPEKTAKLACH

TEATR PST

Działa w Ośrodku Teatralnym ŁDK od września 2008 roku. Pracuje w oparciu o metody wielkich twórców systemów aktorskich: Konstantego Siergiejewicza Stanisławskiego, Michaiła Czechowa, którzy postawili sobie za cel uwypuklenie prawdy w wypowiedzi scenicznej. Zespół realizuje to w myśl następującej opowieści... *Każę się adeptce sztuki aktorskiej zagrać sytuację, w której szuka ona wpiętej w kurtynę szpilki (nie wiadomo w którym miejscu). Dziewczę pokazuje całą gamę min, gestów, westchnień, wściubia nos we fałdy - no po prostu, wypisz, wymaluj, kreskówka Warner Bros. Następnie każę się dziewczęciu pójść do garderoby. W tym czasie na scenie nie dzieje się zupełnie nic. Prosi się dziewczę ponownie i wciska mu się kit, że przed chwilą w kurtynę naprawdę została wpięta szpilka i że ona kategorycznie musi ją znaleźć, bo to ważny test jej zdolności itd. Dziewczę szuka więc - z takim zapalem, tak szczerze i autentycznie, z taką prawdą w oczach i gestach, tak sugestywnie, że oczu od niej oderwać nie można!*

PST jest teatrem małych form, otwarty na pomysły z zewnątrz. Do współpracy zaprasza wszystkich, którzy mają pomysł na własne zaistnienie na scenie i chcą zrealizować swój projekt we współpracy z teatrem, pod kierownictwem doświadczonego instruktora.

"Lekcja"

reżyseria: Przemysław Sowa

występują: Anna Bieżyńska, Kuba Lisiak, Zuzanna Zawadzka

czas trwania: 50 minut

Ile jest jeden i jeden? Nie wiem, panie profesorze! Nie mogę, panie profesorze! Lepiej by pan zrobił, gdyby pan nie zaczynał z panią od arytmetyki. Widzi pan, już się zaczyna, to objaw! Konflikt pokoleń? Głęboko skrywane wielkie namiętności? Czy może po prostu coś... absurdalnego? Nieustanna przepychanka między profesorem, uczennicą i służącą. Musicie to zobaczyć!!!

Biurko. Za biurkiem On: Wszechwładny Profesor-Wilkołak z marsową miną i w okularach. Po drugiej stronie: my-drżący ze strachu, niepewni swojej przyszłości. Jakże często śnią nam się takie koszmary jeszcze długo po ukończeniu szkoły. Aktorzy grający w „Lekcji” mają to prawie codziennie. Anna Bieżyńska, będąca w spektaklu uczennicą, jest tegoroczną maturzystką.

Z drugiej strony spróbujmy wcielić się w postać profesora, który codziennie widzi przed sobą szeroko otwarte, niewinne i nic nierozumiejące oczy. Ionesco znał takie sytuacje. Przez pewien czas

był nauczycielem języka francuskiego w liceum. To pewnie wtedy powstała w nim myśl zemsty. Chociażby na papierze. Młodzi adepci sztuki teatralnej prowadzeni przez Przemka Sowę, bawią się nieźle słowem i sytuacją, zdając się wciągać w tę zabawę publiczność. Powoli, obserwując walkę między profesorem a uczennicą, zaczynamy sekundować uczestnikom pojedynku i chyba bardziej jednak profesorowi. Rozumiejąc jego szaleństwo, też mamy ochotę sięgnąć po jakieś narzędzie zbrodni. Na szczęście, dzięki świetnej grze aktorskiej, zamiast horroru, obserwujemy, co najwyżej owianą szczyptą czarnego humoru, groteskę.

STOWARZYSZENIE TAETARLNE CHOREA / TEATR TAŃCA PRO

J. A. Biedrzycki razem z Magdaleną Paszkiewicz (Teatr Tańca PRO, który na co dzień działa w Ośrodku Teatralnym Łódzkiego Domu Kultury) stworzyli wspólnie 3 projekty Teatralne.

Spektakle Teatru Tańca PRO są autorskimi projektami członków Teatru, a ich materię stanowi unikalne połączenie tańca, ruchu nieformalnego i gestu, kreacja postaci scenicznej oraz budowa relacji między aktorami-tancerzami, mające na celu stworzenie własnego języka komunikacji z widzem. Tancerze PRO pracują w oparciu o technikę tańca współczesnego, improwizację strukturalną i contact improvisation. Zespół realizuje również przedsięwzięcia we współpracy z innymi teatrami: Teatr ART.51, Dziewięciśił, Pracownia Fizyczna, Teatr Kilku Osób, Teatrami: Chorea, Kijo.

"Brzydal" - spektakl na motywach Charlesa Baudelaire'a, Isidore Lucien Ducasse

reżyseria: Magdalena Paszkiewicz, Janusz Adam Biedrzycki

choreografia: Adam Janusz Biedrzycki

scenografia, wizualizacje: Anna Świdorska, stroje: Anna Raczkowska

muzyka: Jakub Pałys, Milena Kranik

tancerze / aktorzy: Adrianna Binkowska, Michalina Pietrzak, Ewa Otomańska, Aleksandra Ziomek, Aleksandra Kacprzak, Żaneta Mrozik, Piotr Fraczyński, Damian Kukułka, Janek Tarasiewicz, Tomek Kowalski, Marek Szczepański, Milena Kranik (muzyk), Jakub Pałys (muzyk)

czas trwania: 45 min

organizator projektu: Fabryka Sztuki w Łodzi

Z inicjatywy Janusza Adama Biedrzyckiego (aktora Teatru Chorea) w październiku 2012 roku został rozpoczęty projekt *Brzydal*. Adam zaprosił do współpracy Magdalenę Paszkiewicz (aktorka Teatru Tańca PRO) oraz zebrał grupę młodych ludzi, chętnych do pracy nad spektaklem. Jak mówi: *Z niektórymi spotkaliśmy się tworząc projekt Oratorium Dance Project. Następnie po warsztatach, które odbywały się w ramach projektu Fabryki Sztuki UWAGA Człowiek! NapięciaMiasta wyłonił się cały zespół realizujący spektakl. I tak pod egidą Stowarzyszenia Teatralnego Chorea powstał spektakl Brzydal.*

Czy jesteś, Piękno, z nieba czy też z piekła rodem?

Charles Baudelaire

Brzydal drzemie w każdym z nas... Tak czy nie? Ten spektakl nie jest akademickim dyskursem na temat *brzydoty*, ani nie ma ambicji jej definiowania. Jest wynikiem obserwacji skażenia, zbrukania, kontaminacji piękna i brzydoty w życiu codziennym. Spektakl wynika z krzywego zwierciadła mass mediów, które deformuje nam mózgi i mordy oraz wysysa z nas poczucie własnej wartości, w zamian oferując zastrzyk masowego plastyku. Kanony tworzące ludzką karykaturę to nasz współczesny teatr osobliwości, terapia szokowa kończąca się umiowaniem wartości i wegetacją na własne życzenie. Niech buty Louis Vuitton, przedłużone rzęsy czy brak ręki nie determinują naszego postrzegania drugiego człowieka. Bo kto jest bez skazy niech...!!!

Projekt realizowany ze środków Urzędu Miasta Łodzi w ramach Stypendium Artystycznego Janusza Adama Biedrzyckiego oraz w ramach programu *UwagaCzłowiek NapięciaMiasta* dofinansowanego ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach Programu Narodowego Centrum Kultury-Kultura-Interwencje.

tekst: ŁÓPTAK nr 1 / 2013 (Paulina Iłska)
opracowanie merytoryczne: Marcin Wartalski
foto: Marcin Wartalski